

"BP Geloei in de ruimte"

Heel, heel, zelfs verschrikkelijk lang geleden werd op een mooie pinksterdag een kalf geworpen door een anderhalf jaar oud rund. Gezien haar jeugdige leeftijd viel de moeder in de categorie pinken. Met andere woorden deez deern was al vroeg bij de pinken en werd al bestierd nog voordat ze begreep waar de klepel van de koeienbel hing. Ondanks het rijke bezit aan magen (pens, boekpens, net- en lebmaag) werd ze met stierlijke gedrevenheid ontmaagd.

Het vrouwelijk babykalf werd geworpen in de put die gegraven was voor een ander. Gelukkig is ze met moederlijke kalverliefde uit dat diepe dal gekropen.

Zo trok deze jonge Klazina de moderne wei(ij)de wereld in, om daar in een web (www) verstrikt te raken. Als melkkoetje van de meest zuiver(l)e witte vloeistof, oftewel de energierijke witte motor, zou ze haar verdere beestenleven slijten.

Zij ging een leven te gemoed dat gekarakteriseerd werd door gezeik, geschijt en gemelk. Dit zware bestaan had haar van ergernis roodbont doen kleuren. Ondanks haar aanlokkelijke forse solo vrouwenborst met vier lange uitdagende tepels, bleef haar seksleven beperkt. Het was de veehouder die slechts enkele voltreffers van een dekstier toestond en daar verder ondanks Klaziens lusten en prikkels, paal en prikkeldraad aan stelde. Ook de stier kwam er in deze bekaaid vanaf en moest zich verder tevreden stellen met enkele oude koeien uit de sloot. Eeuwig zonde, want deze wellustelingen vonden het "kaasje, kaasje" en lustten er wel karnemelkse pap van.

Klaziens protesterende geloei en boegeroep baarde minder opzien dan het gejammer van de eerste beste schreeuwlelijk die op een gebrekkige wijze de vergulde koe nabootst en de wereld naar zijn hand zet. De koe verdient meer respect van de mens die bijvoorbeeld nog steeds niet begrijpt hoe dit logge beest een pijlsnelle haas kan vangen!

Ondanks haar trouwe leveranties van volle romige melk, wat er overigens door de mens op brute wijze werd uitgetrokken en geknepen, had de koe een uitgemolken sober bestaan. Met een intens trieste blik in haar onschuldige blauwe ogen vergingen de tropenjaren. Haar eens zo witromige melk verschraalde met de jaren naar een waterig blauw doorschijnende "halfvolle." De tand des tijd sloeg ook toe in de veestapel en ook Klazien viel ten prooi aan het verouderingsproces.

Klazien, enerzijds te taai voor de biefstuk maar anderzijds nog productief genoeg voor de magere yoghurt, sleet haar oude dag op en nabij de boerderij. Haar gezondheid nam zienderogen af en ze werd het slachtoffer van Holsteiner, een hersenaandoening en dierlijke variant van de bij mensen zo beruchte ziekte van Alzheimer. Haar jeugd als kalf herinnerde ze zich totaal niet meer. Deze beelden waren gesmolten als goede boter voor de zon! Als ze daar over werd gevraagd door een koeienfluisteraar begon ze verward te loeien en te melken over haar nominatie voor het "Gouden kalf," een ereprijs voor de kampioen van de veetentoonstelling in den Bosch.

Evenals bij de mens gaat het kinds worden niet hand in hand met het herinneren van je kindertijd. Laat dat met koeienletters in het mensenbrein gegrift staan.

Een luid boegeroep zal aan deze teloorgang niets veranderen.

Holsteiner is een koeiensoort geen biermerk!

© augustus 2011, Mijler, BasicPublishing.nl